



ΝΕΑ ΕΡΕΥΝΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ΄.

Έν Χανίοις τῆ 3 Σεπτεμβρίου 1910—ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΑΡΙΘ. 686

ΕΚΕΙΝΟΙ ΟΥΓΙΝΕΣ άποτρέ-
πουν τον κ. Μιχελιδάκη
άπό τού να συναινέση εις τον σχημα-
τισμόν μιαιτης κυβερνήσεως και να
μετάσχη ταύτης, νομίζομεν ότι προ-
σφέρουσι κακήν υπηρεσίαν και εις τον
σεβαστόν πολιτευτήν και εις την Κρή-
την. Ο σχηματισμός μιαιτης κυβερ-
νήσεως επέβλεπτο εύθως άπό τῆς
πρώτης ήμέρας τῆς συγκλήσεως τῆς
Συνελεύσεως, τοιαύτη δὲ ήτο και τού
κ. Μιχελιδάκη ή γνώμη, ούτινος ή
πολιτική μερίς ής προϊσταται άνεδεί-
χθη πλειονοψηφούσα εκ των τελευ-
ταίων εκλογών. Επομένως πρόεδρος
ένδεδειγμένος τῆς τοιαύτης μιαιτης
κυβερνήσεως ήτο αυτός ο κ. Μιχελι-
δάκης. Άλλά τὰ σκανδαλώδη μέσα
δι' ών ή αντίπαλος μερίς κατώρθωσε
να τῆ υποκλέψη τὴν πλειονοψηφίαν,
επωφεληθεῖσα ιδίως εκ τῆς τάσεως
αυτοῦ ὅπως άποφεύγη τὴν ανάληψιν
τῶν κυβερνητικῶν εϋθυνῶν όταν πλει-
ονοψηφῆ, ήτις συνετέλεσεν εις τὸ να
άποσκιρτήσωσιν άσθενεῖς τινε χαρα-
κτῆρες και να μεταστῶσιν εις τὸ άν-
τίπαλον στρατόπεδον, εξέκαι αν πά-
λιν τον εν ὑφέσει διατελοῦντα κομ-
ματικόν άνταγωνισμόν και άρμπω-
σαν τὰ ὑπνώττονα κομματικά πάθη,
εματαιώσαν δὲ οὔτω τον σχηματι-
σμόν μιαιτης κυβερνήσεως. Σήμερον
ὅμως ὅτε τὰ αίτια ταῦτα αφρονται,
δὲ ο Βενιζέλος ο ήγέτης τῆς αντι-
πάλου μερίδος άποσύρεται τῆς πολι-
τικῆς σκηνῆς, φίλοι δὲ και αντίπαλοι
κομματικοὶ ὁμοφώνως καλοῦσιν αυτόν
επί κεφαλῆς τῆς κυβερνήσεως τού τό-
που, ὡς τον μόνον ενῶπιον τού ὁποίου
κατασιγάζεται και ὑποχωρεῖ πάσα
προσωπική φιλοδοξία, και ὡς τον εν-
δεδειγμένον να διακυβερνήσῃ τὴν Κρή-
την κατὰ τὰς κρισιμωτάτας και πλεή-
ρεις κινδῶνων περιστάσεις ἄς διέρχεται
ούχι ὡς άρχηγόν ενός κόμματος,
**ἀλλ' ὡς τον πρώτον ὄχι τῆς
Κρήτης, και εκόηλοῦσιν άνεπιφύλα-
κτον πρὸς αυτόν εμπιστοσύνην, προ-
νοῦμεν ὅτι δὲν επιτρέπεται εις τον κ.
Μιχελιδάκη να άρνῆται ὅπως παρά-
σχη εις τὴν πατρίδα του τὰς ὑπηρε-
σίας ἄς παρ' αὐτοῦ ζητεῖ, καθῆκου
δὲ επιτακτικόν επιβάλλει εις τον πο-
λιόν τῆς Κρήτης Νέστορα, τον ἔγγη-
ράσαντα εν τῆ εξυπηρετήσῃ τῆς εθνι-
κῆς ιδέας, να ὀλιγορήσῃ τῶν πάν-
των, να λησμονῆσῃ τὰς πικρίας ἄς τυ-
χόν ἐποτίσθη, να σπεύσῃ δὲ εις τὴν
πρωτεύουσάν και να αναλάβῃ τὸ πη-
δάλον τῆς πολιτείας, τὸ ὁποίου ο
λαός διὰ τῶν εκλεκτῶν αὐτοῦ τῆς ἐμ-
πιστεῦται, συγκεντρῶν δὲ περι αὐτόν
τούς λογάδας τῶν αντιπροσώπων τού
κρητικῶ λαοῦ, να παρακολουθῆ άγρύ-
πνως μετ' αὐτῶν τὴν πολιτικὴν κίνη-
σιν τὴν σχετιζομένην πρὸς τὰς τύχας
τῆς άγρίως χειμαζομένης Κρήτης
και να προνοῆ περι τῆς κατευθύνσεως,
ήτις εκάστοτε πρέπει να δίδεται, ὅπως
μή τὸ σκαφίδιον ἡμῶν συντριβῆ κατὰ
σκοπέλων και βράχων. Ναι! δὲν
πρέπει ο κ. Μιχελιδάκη ἐφ' ὅσον πο-
λιτεύεται, δηληθῆ ἐφ' ὅσον άξιοῖ να
ήγῆται τού κρητικῶ λαοῦ, να λη-**

σιμονῆ τὸ ὀμηρικόν: «Οὐ χρῆ παννύ-
χιον εϋδειν βουλῆφόρον άνδρα, ἢ λαοὶ
εἰπιτετράφεται και τόσα μέμηλε». Η
θέσις τού άξιοῦντος να ήγῆται τού
κρητικῶ λαοῦ κατὰ τὴν κρισιμον
ταύτην στιγμὴν δὲν εἶναι εις τὴν
δρῶσαν και αναπαυτικὴν Ῥογδιάν,
ἀλλ' εις τὰ πολυάσχολα Χανία, τὸ
κέντρον τῆς πολιτικῆς κινήσεως τού
τόπου.

Η ΠΡΟΧΘΕΣ 1η Σεπτεμβρίου
εἶχεν ὀρισθῆ ὡς ήμέρα ἐνάρ-
ξεως δύο εθνικῶν συνεδρίων, τού ἐ-
λευθέρου Ἑλληνισμοῦ παρὰ τον ἱερὸν
βράχον τῆς Ἀκροπόλεως, και τού ἀ-
λυτρώτου εν τῆ πόλει τού Κωνσταν-
τίνου και παρὰ τούς ὅθλους τῆς Ἀ-
γίας Σοφίας, ήτις παρὰ τούς ἄλλοι-
ώσαντας τὴν χριστιανικὴν αὐτῆς μορ-
φήν μιναρέδες, δὲν παύει να ήναι τὸ
ἱερὸν προσκύνημα, πρὸς ὃ νοερώς ἀ-
ποβλέπει ὁ Χριστιανικός Ἑλληνι-
σμός. Ὑπὸ τον ἐλευθέρον οὐρανόν
τῆς Ἀττικῆς ή ἐναρξίς τῶν ἔργων
τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐγένετο ἐ-
πιβαλλούση ἐπισημότητι, ὃ δὲ λαός
τῆς πρωτεύουσῆς ἐπεφύημῆσε τον
σιλέα του και τον Διάδοχον και ἐπι-
στώθη ἅπαξ ἔτι, ὅτι ή ἀγάπη τού ἐλ-
ληνικῶ λαοῦ ἐξακολουθεῖ να περι-
φρουρῆ τον Ἐθρόνον και να άποτελῆ τὸ
άσφαλές ἔρεισμα και τὴν ἰσχύν αὐτοῦ.
Ὑπὸ συνθήκας ὅλων διαφόρων
και ὑπὸ περιστάσεις τραγικῆς ἐγέν-
ετο ἀπόπειρα ἐναρξέως τῶν ἔρ-
γασίων τῆς παρὰ τον Κεράτιον κὸλ-
πον εθνικῆς ὀμηγύρεως. Ἐκεῖ ή λόγ-
χη τού ξένου κατακτητοῦ ἐκάλυσε τὴν
ἐλευθέραν σύσκεψιν τῶν αντιπροσώ-
πων τού δούλου Γένους, ὃ στρατός
περιέζωσε τὸ Πατριαρχεῖον οἱ δὲ
πληρεξούσιοι δίκην κακούργων συνε-
λήφθησαν, ἐάν δὲ ἐφαρμοσθῆ ή τε-
λευτεία ἐγκύκλιος τῆς Πύλης, θά
παραπεμφθῶσιν εις τὸ Στρατοδικεῖον
ὡς στασιασταί. Τὰ μεταδίδον τὰ σο-
βρώτατα ταῦτα ἀγγέλματα ὀλιγό-
λογον τηλεγράφημα δὲν λέγει πλει-
ότερα, προσθέτει ὅμως ὅτι ζωηρὰ συγ-
κινήσις κρατεῖ εκ τούτων εν Κων)πό-
λει, δὲν εἶναι δὲ δύσκολον να ἐνοησῆ
τις ὅτι ή συγκίνησις αὐτῆ θά ἐπεκτα-
θῆ πανταχοῦ ὅπου ἑλληνικὴ καρδιά
πάλλει.

Η κτηνώδης αὐτῆ βία, δι' ἧς οἱ νε-
ότουρκοι ἀγωνίζονται να καταπνίξω-
σι τὴν φωνὴν τού ὑποδούλου ἑλλη-
νισμοῦ διαμαρτυρομένου ὑπὲρ τῶν
εθνικῶν δικαίων του, ἔρχεται ὅπως
ἐπιθεδαιώσῃ τὴν ρῆσιν τού Οἰκοῦμ.
Πατριάρχου, ὅστις διεκήρυξεν ὅτι αἱ
βιαιότητες και αἱ αὔθαιρεσίαι, ἄς ὑ-
φίστανται οἱ Χριστιανικοὶ λαοὶ τῆς
Αὐτοκρατορίας ὑπὸ τὸ λεγόμενον συν-
ταγματικόν καθεστῶς, οὐδέποτε ήσκή-
θησαν ὑπὸ τὸ χαμητικόν, και ὅτι ἐ-
πομένως ή θέσις αὐτῶν ἐχειροτέ-
ρευσε, και να δικαιώσῃ τὴν προαίσθη-
σιν τού αὐτοῦ Πατριάρχου, ὅστις κατὰ
τὰς στιγμὰς τού γενικῶ ἐνθουσιασμοῦ
ἐπὶ τῆ δῆθεν ἀναστηλώσεως τού Συν-
τάγματος εν Τουρκίᾳ, προέδλεψε και

προεῖπε τὰ σήμερον συμβαίνοντα.
Ἄλλὰ τί ἐπιδιώκουσιν οἱ νεότουρκοὶ
διὰ τού άγρίου τούτου διωγμοῦ κατὰ τού
ἑλληνικῶ στοιχείου τῆς Αὐτοκρατο-
ρίας; Ἐπίστευσαν μετὰ σωστά τινῶν
θά δυνηθῶσι να ἐξοντώσωσι τον Ἑλ-
ληνισμόν εις τὰς χώρας ἄς κατέχουσιν
ὡς κατακτηταί; Εἶναι ἡλίθιοι εις τον
κύβον ἐάν τοιούτον τι ἐφαντάσθησαν.
Δὲν ἐνόησαν λοιπόν ὅτι ὁ Ἑλληνι-
σμός εἶναι κατι τι αἰώνιον και ἀθάνα-
τον, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι δυνατόν να
παύσῃ ὑπάρχον και κυριαρχῶν εις
τὰς χώρας τῆς Ἀνατολῆς, αἰτινες
εἶναι ή κοιτίς αὐτοῦ; Δὲν διδάσκον-
ται ἀπό τὴν ἱστορίαν ὅτι μετὰ πάντα
διωγμὸν και πᾶσαν συμφορὰν και πᾶ-
σαν δοκιμασίαν ή Ἑλληνικὴ ψυχὴ
ἐξῆλθεν ἰσχυροτέρα και ἀκμαιοτέρα
και εϋρωστοτέρα ὅπως καταπνίξῃ και
ἐν τέλει ἀφομοιώσῃ πρὸς αὐτὴν τον
διώκτην τῆς; Ἀκόμη δὲν αἰσθάν-
ονται οἱ δειλαιοὶ, ὅτι ή αὐτῆ τύχη πε-
ριμένει αὐτοῦς, ήτις τόσους προγενε-
στέρους αὐτῶν κατακτητὰς ἀπὸ βορ-
ρᾶ και ἀπό νότου και ἀπό δυσμῶν και
ἀνατολῶν ἐπιδραμόντας κατὰ διαφό-
ρους ἐποχὰς εις τὰς χώρας ἄς ἐξεπο-
λίτισε τὸ Ἑλληνικόν πνεῦμα, μετέ-
βαλεν εις ἐνθουσιώδεις λάτρεις και
θαυμαστὰς και ὑπῆρέτας τῆς Ἑλλη-
νικῆς ιδέας; Δὲν ἀντιλαμβάνονται ὅτι
τὸ ἑλληνικόν ὄνομα εἶναι τόσον ἐν-
δοξον εν τῆ ἱστορίᾳ και τόσον φωτει-
νόν, ὡστε πᾶς ξένος λαός ἐγκαθιστά-
μενος εις τὴν μάγον ταύτην χώραν
τὴν γνωστὴν ὑπὸ τὸ εθνικόν ὄνομα
Ἑλλάς, ὑπὸ τὴν γοητείαν τού ἑλλη-
νικῶ κλέους λησμονεῖ τὴν ἀρχικὴν
προέλευσιν του και θεωρεῖ δόξαν του
να πιστεύῃ ὅτι άποτελεῖ συνέχειαν
τῆς ἱστορίας τού δαιμονίου ἐκείνου
λαοῦ, ὅστις ἔδωκεν εις τον κόσμον τὸ
φῶς και τον πολιτισμόν; Και ὡς οἱ
συγκλητικῶ τῆς Ρώμης τούς ὁποίους
Κωνσταντίνος ὁ Μέγας ἤγαγεν ἀπό
τῶν ὀχθῶν τού Τιβέρεως εις τὰς μα-
γικὰς ἀκτὰς τού Βοσπόρου μετεβλή-
θησαν διὰ τῆς παρόδου τού χρόνου εις
Ἑλληνας μεγαστᾶνας ὡς οἱ ἀπόγονοι
τῶν Φράγκων σταυροφόρων εἶναι σήμε-
ρον οἱ ἐνθουσιωδέστεροὶ Ἕλληνες οὔτω
και τὰ σίφη ἄτινα ὁ Ὄσμαν και οἱ
διάδοχοι αὐτοῦ ἤγαγον ἀπό τῶν ὀρο-
πέδιων τού Τουρκεστάν εις τὰς χώ-
ρας τού ἑλληνικῶ κάλλους, δὲν δύνα-
ται παρὰ να ὑποστῶσι διὰ τῆς πα-
ρόδου τού χρόνου τὴν ἀκαταμάχητον
ἐπίδρασιν τού ἱστορικῶ νόμου κατὰ
τον ὁποῖον, πᾶς λαός ἐγκαθιστάμενος
εις τὰς χώρας ἀπὸ τὰς ὁποίας ἀνε-
δόθη τὸ καταυγᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα
ὑπέροχον φῶς τού ἑλληνικῶ πνεύμα-
τος, δὲν δύναται παρὰ να προσηλυτι-
σθῆ εις τὴν ἑλληνικὴν ιδέαν, να γίνῃ
και αὐτός ἑλληνικός.

Ἄς τὸ ἐνοησῶσιν αὐτὸ οἱ νεό-
τουρκοὶ, ὅτι πρὸς κέντρα λακτιζουσι
διώκοντες τον Ἑλληνισμόν. Αὐτῆ ή
προσπάθεια τινῶν να ἀπαλλαγῶσι τού
δεσποτισμοῦ τῆς χαλιφείας και να
κυβερνηθῶσιν ὡς λαός ἐλεύθερος—
διότι περι ἀποπειρας ἀκόμη πρόκει-
ται—δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ τὸ

πρῶτον σύμπτωμα τῆς ἐπιδράσεως
τῶν ἑλληνικῶ πνεύματος, τούτέστι
τῶν πνεύματος τῆς ἐλευθερίας, ἐπ'
αὐτῶν. Τὸ πρῶτον τούτο δῆμα θά
ἀκολουθῶσιν ἄλλα, και ἡξέλιξις θά
ἐξακολουθήσῃ, μακρὰ και ἐπίπονος
ἴσως, ἀλλὰ θά καταλήξῃ ἀσφαλῶς
ὅπου κατέληξαν ὅλοι αἱ προηγούμεναι
κατακτήσεις, εις τὴν ἀπορρόφῃσιν
τῶν κατακτητῶν ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς
ιδέας.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ Η ΚΡΗΤΗ

Ἐξ Ἀδριανουπόλεως διαδίδονται τὰ
ἑξῆς περίεργα:

Κατὰ τὴν τελευταίαν εκ Θεσσαλονίκης
διάβασιν τού ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν
Ταλατ βέη, τὸ αὐτόθι Κεντρικὸν Κομιτά-
τον συνῆλθεν εις μυστικὴν σύσκεψιν ής με-
τέσχε και αὐτός ὁ Ὑπουργός και τινε ση-
μαίνοντα μέλη τού κομιτάτου ἰθὺντα ἐπὶ
τῆς εκ Κων)πόλεως. Ἐτέθη ἐπὶ τού τά-
πητος πρὸς συζήτησιν ή ἐν γενεῖ πολιτικῆς
κατάστασις εν Εὐρώπῃ και ἰδιαίτερος τῆς
Τουρκίας εν σχέσει πρὸς τὸ Κρητικόν ζή-
τημα Διευτιώθη δὲ γνώμη ὅτι ή παρούσα
κατάστασις δὲν εἶναι καθολικῆριαν ἐδραία.
Αἱ διαφωνίαι, αἱ δυσπρόσειαι ὀλονεν αὐξά-
νουσιν, ή δὲ ἀντίδρασις ἀπὸ ἡμέρας εις ἡ-
μέραν κατακτᾶ ὀπαδοῦς. Η εἰρήνευσις τῶν
Ἀλβανῶν, τῶν Ἀράβων, τῶν Κορδῶν, τῶν
Δρούσων εἶναι μόνον ἐκονικῆ. Ἐν ή σημε-
ρινῇ Νεοτουρκικῇ Κυβέρνῃσις περιπλακῆ
εις πόλεμον και με αὐτὴν ἔσται τὴν Ἑλλά-
δα, πρὸς περιφρούρησιν τῶν δικαίων αὐτῆς
ἐπὶ τῆς Κρήτης, καθίσταται προβληματικόν
εν ή Εὐρώπῃ, επιτρέψῃ να ἐπωφεληθῆ τῆς
νίκης τῆς. Ἐν περιπτώσει πολέμου ὅλοι αἱ
ἑσωτερικῆ διακρίσεις θ' ἀναπτύχῶσιν εις
ταραχὰς και εις συστηματικοποιημένα πιθα-
νῶς ἐπαναστατικά κινήματα. Ἐπειδὴ δὲ ὃ,
τι και ἂν συμβῆ ή Κρήτη οὐδέποτε πλεον
εἶναι δυνατόν να ἐξασφαλισθῆ ἴως ἄμεσος
Τουρκικὴ κτῆσις, τούναντι, δὲ εἶνε δυνατόν
να καταστῆ ἀφορμὴ μαιζῶνων καταστροφῶν,
ζνεκινήθη τὸ ζήτημα:

Δὲν εἶνε ἄρα γὰ προτιμότερον να πω-
θῆ ἐναντι μεγάλης ὕλικῆς ἀπεξημώσεως
εις τινε τῶν Μ. Δυνάμεων—περὶ τούτου
δὲ ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ή Ἀγγλία και ή
Αὐστρία—κατ' αὐτόν δὲ τὴν τρόπον:

- α') Η Τουρκία να θεραπευθῆ ἀπὸ μίαν
μεγάλην γαγγραινώδη πληγῆν
- β') Να προμηθευθῆ μεγάλα χρηματικά
μέσα ὡν τσοαῦτην ἔχει ἀνάγκην.
- γ') Η Κρήτη να παραμείνῃ πηγὴ ἀδια-
κόπων διαφορῶν μεταξύ τῶν Εὐρωπαϊκῶν
Κυβερνήσεων, αἰτινες θά αἰσθανθῶσι τὴν ἀ-
πόλυτον ἀνάγκην τῆς πάσης δυνάμει ὑπο-
στηρίξεως ἀθίκτων τῶν συμφερόντων τῆς
Τουρκίας εν Εὐρώπῃ.

Η ὑπὸ τὸ ανωτέρω πνεῦμα ἀπόφασις ἐ-
λήφθη εν Θεσσαλονικῇ κατὰ πλειονοψηφίαν.
Ἐνεκα ὅμως τῆς σπουδαιότητος τῆς ἀπο-
φάσεως ἀπεφασίσθη να βολιδοσκοπηθῆ ή
γνώμη και ἄλλων σημαίνοντων τμημάτων
τῶν Νεοτουρκικῶν καμιτάτου.

Πρὸς τον σκοπὸν τούτον μετέβησαν και
εις Ἀδριανουπόλιν δύο ἀπεσταλμένοι, ὃ εἶς
εκ Θεσσαλονίκης και ὃ ἄλλος εκ Κων)πό-
λεως. Τὸ τμημα τῆς Ἀδριανουπόλεως
κατόπιν τριήμερον συζητήσεως ἐπὶ τού ζη-
τήματος ἀπέδεδῆχ καθ' ὀλοκληρίαν τὴν ἀπό-
φασιν τῶν εν Θεσσαλονικῇ

Ἐνεκα τῶν ανωτέρω ὃ Χακῆ πασᾶς ἐλα-
βε τὴν ἐντολήν να βολιδοσκοπησῆ ἐπὶ τού
ζητήματος τούτου κατὰ τὴν εν Εὐρώπῃ